

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 8251/05
31.08.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Danice Bogdanović, predsednika veća, Vere Pešić i Gordane Džakula, članova veća, sa savetnikom suda Ljiljanom Jevtić, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužilje AA, protiv tuženog Nacionalne službe za zapošljavanje Republike Srbije, radi poništaja rešenja br. 0031-10412-598/2005 od 13.12.2005. godine, u predmetu novčane naknade, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 31.08.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužilje izjavljena protiv rešenja Nacionalne službe za zapošljavanje Republike Srbije, Filijala za grad Beograd br. 104-10411-810-1/2005 od 07.03.2005. godine, kojim je tužilji priznato pravo na novčanu naknadu u trajanju od 24 meseca, počev od 22.12.2005. godine. Novčana naknada je utvrđena u visini od 10.932,86 dinara mesečno, što je 52,32% prosečne mesečne zarade po zaposlenom ostvarene u Republici za prva tri meseca korišćenja prava na novčanu naknadu, a po umanjenju za iznos doprinosa za penzijsko i invalidsko i zdravstveno osiguranje, isplaćuje se u iznosu od 7.182,88 dinara mesečno. Za preostalo vreme novčana naknada utvrđuje se u iznosu od 9.110,71 dinar mesečno, što je 43,60% od prosečne mesečne zarade po zaposlenom ostvarene u Republici, a po umanjenju za iznos doprinosa za penzijsko i invalidsko i zdravstveno osiguranje, isplaćuje se u iznosu od 5.985,74 dinara mesečno. Novčana naknada ne može se isplaćivati u iznosu nižem od minimalne zarade utvrđene u skladu sa zakonom za mesec u kojem se vrši isplata novčane naknade. Za vreme isplate novčane naknade imenovana ima pravo na penzijsko i invalidsko i na zdravstveno osiguranje.

Podnetom tužbom tužilja osporava zakonitost rešenja tuženog organa. Navodima tužbe ukazuje da je prvostepeni organ u rešenju od 07.03.2005. godine pogrešno utvrdio radni staž tužilje u trajanju od 32 godine 2 meseca i 5 dana, a navodi da je njen radni staž na osnovu radne knjižice br. 3834 u ukupnom trajanju od 33 godine 11 dana. Predlaže da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ u svom odgovoru na tužbu je ostao u svemu pri razlozima iznetim u obrazloženju osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Nakon ocene navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao: tužba nije osnovana.

Iz spisa predmeta i obrazloženja osporenog rešenja proizlazi da je po oceni tuženog organa prvostepeni organ pravilno postupio kada je na osnovu utvrđenih činjenica i to da je tužilji prestao radni odnos dana 21.12.2004. godine, zbog prestanka obavljanja delatnosti, što je utvrđeno iz rešenja Opštinske uprave opštine Grocka br. 313-1636 od 21.12.2004. godine, da ima staž osiguranja za ostvarivanje prava na novčanu naknadu 32 godine, 2 meseca i 5 dana, s tim što je od 19.09.1971. godine do 10.01.1993. godine bila zaposlena u Republici Srpskoj i da je rođena dana 11.07.1949. godine, utvrdio da su u konkretnom slučaju ispunjeni uslovi iz čl. 115. st. 1. tač. 6. Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti ("Sl. glasnik RS" br. 71/2003), kojom odredbom je propisano da se novčana naknada isplaćuje nezaposlenom licu 24 meseca ako je osiguranik stariji od 55 godina i ima staž osiguranja duži od 25 godina.

Odlučujući o zakonitosti osporenog rešenja na podlozi činjenica koje su utvrđene u upravnom postupku, Vrhovni sud Srbije nalazi da tim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužilje, jer je na nesumnjiv način utvrđeno da je ona u trenutku prestanka radnog odnosa dana 21.12.2004. godine i dana podnošenja zahteva imala staž osiguranja duži od 25 godina i preko 55 godina života, na koji način je u potpunosti ispunila uslove iz čl. 115. st. 1. tač. 6. Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti za ostvarivanje prava na novčanu naknadu u trajanju od 24 meseca. Pored toga, pravilno je našao tuženi organ da nije od uticaja za priznavanje prava na novčanu naknadu činjenica koju tužilja navodi da ima staž osiguranja u trajanju od 33 godine i 11 dana ili 32 godine 2 meseca i 5 dana, jer je tužilji priznata novčana naknada u najvećem iznosu koji je citiranim čl. 115. predviđena.

Vrhovni sud Srbije je cenio tužbene navode i zaključio da nisu osnovani, jer su nadležni organi u ovoj upravnoj stvari pravilno odlučili primenom važećih propisa, navodeći u obrazloženju prvostepenog rešenja propise koji su poslužili kao osnov za odlučivanje.

Sa izloženog Vrhovni sud Srbije je zaključio da tužilja neosnovano tužbom pobija osporeno rešenje, pa je primenom odredbe čl. 41. st. 2. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. list SRJ" br. 46/96), odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

Dana 31.08.2006. godine, U. 8251/05

Zapisničar Predsednik veća - sudija

Ljiljana Jevtić, s.r. Danica Bogdanović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SK